

# РЕШЕНИЕ

№ 255

гр. П., 12.03.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – П., XVII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ани Харизанова

при участието на секретаря Наталия Димитрова  
като разгледа докладваното от Ани Харизанова Гражданско дело №  
20225220102603 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

В исковата си молба срещу И. С. П. с ЕГН \*\*\*\*\* от град П., ул.“А. К.“№22, ет.7, ап.20 ищецът „АКПЗ“АД с ЕИК \*\*\*\* със седалище и адрес на управление град С., ул.“П. В.“№29, ет.3, представлявано от изпълнителния директор Я. Б. Я. твърди, че е подал заявление по чл.410 от ГПК въз основа на което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение срещу ответника. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, поради което за ищеца е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск. Твърди се, че между „И. А. М.“АД с ЕИК \*\*\*\* в качеството на заемодател и ответника в качеството на заемател е сключен договор за паричен заем №3777239 от 24.02.2020г, по силата на който заемодателя е отпуснал кредит в размер на 2 500лв.Сключен е и договор за поръчителство на 24.02.2020г между ответника П. и „Ф. Б.я“ЕООД като поръчител. Длъжникът се е задължил да върне сумата в размер на 2 998.92лв., включваща главница и договорна лихва, на 12 погасителни вноски за срок от 12 месеца всяка вноска в размер на 249.91лв./ включваща главница и договорна лихва/. Съгласно клаузите на договора за заем заемателят се е задължил в 3 дневен срок от подписване на договора за заем да предостави едно от следните обезпечения :1/ две физически лица- поръчители, всяко от които да отговаря на следните изисквания: да представи служебна бележка от работодател в размер на трудово възнаграждение, нетния размер на осигурителния му доход да е в размер над 1000лв., да работи по безсрочен трудов договор , да не е заемател или поръчител по друг договор за паричен заем, сключен с „И. А. М.т“АД, да няма неплатени осигуровки за последните две години, да няма задължения към други банкови и финансови институции или ако има – кредитната му история в ЦКР към

БНБ една година назад да е със статут на просрочие от 0 до 30 дни, поръчителят подписва договора за поръчителство, 2/ банкова гаранция с бенефициер- заемотателя за сумата по чл.2, т.7 със срок на валидност 30 дни след крайния срок за плащане на задълженията по настоящия договор., 3/ одобрено от заемотателя дружество-поръчител, което предоставя гаранционни сделки. В тази връзка на 24.02.2020г. между ответника и „Ф. Б.я“ЕООД е сключен договор за поръчителство №3777239,който влиза в сила в случай, че заемотелят не изпълни задълженията си по сключения договор за паричен заем в указания срок да предостави обезпечение – поръчителство от две физически лица или банкова гаранция.Страните са уговорили, че за поемане на всички задължения по договора за заем потребителят дължи възнаграждение по гаранционната сделка / поръчителство/ на поръчителя в размер на 2 245.08лв., платимо разсрочено на вноски, като вноските са дължими на падежа на плащане на погасителните вноски по договора за паричен заем. Уговорено е между страните по договор за паричен заем №3777239 от 24.02.2020г, че заемотелят дължи договорна лихва в размер на 498.92 лв. за периода от 28.03. 2020г / датата на първата вноска до 21 февруари 2021г / датата на настъпване на падежа на договора/.Твърди се, че ответникът не е изпълнил договорното си задължение да върне заемната сума съгласно условията на договора за паричен заем, поради което на 01.03.2021г заемотателят „И. А. М.т“АД е отправил искане до дружеството- поръчител „Ф. Б.я“ЕООД да погаси целия дълг.Твърди се, че дружеството поръчител е заплатило дължимата сума в пълен размер от 3143.52 към „И. А. М.т“АД на 01.03.2021г. и съгласно клаузите на договора за поръчителство е встъпил в правата на удовлетворения кредитор“И. А. М.т“АД и от този момент за него възниква правен интерес за предявяване на претенцията по съдебен ред срещу заемотеля.

Твърди се, че ответникът е трябвало да изплати целия заем на 21.02.2021г/ последната падежна дата/ като от тази дата до подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, сроковете по всички падеж иса изтекли отдавна, но ответникът продължава виновно да не изпълнява договорните си задължения към „И. А. М.т“АД. Твърди се, че ответникът дължи лихва за забава в размер на 376.45лв. за периода от 29.03.2020г / денят следващ забавата на погасителна вноска до датата на подаване на заявлението -22.02.2022г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на сумите. Твърди се, че на 02.03.2020г е сключен Рамков договор за покупко-продажба на вземания/ цесия/ и Приложение №1 към този договор от 01.03.2021г., между ищцовото дружество в качеството на цесионер и „Ф. Б.я“ЕООД с ЕИК \*\*\*\* в качеството на цедент, по силата на който вземането е прехвърлено в полза на цесионера изцяло с всички привилегии, обезпечения и принадлежности. Твърди се, че цедентът е упълномощил цесионера от името на цедента и за своя сметка да уведоми длъжника за извършената цесия.

Моли съда да постанови решение, с което да се приеме за установено по отношение на ответника, че за ищеца съществува вземане за следните суми по договор за паричен заем №3777239 от 24.02.2020г, а именно: главница в размер на 2 500лв., договорна лихва в

размер на 498.92лв. за периода 28.03.2020г до 21.02.2021г , мораторн алихва в размер на 376.45лв. за периода от 29.03.2020г до 22.02.2022г, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед №384 от 04.03.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№716/2022г по описа на РС-П.. Претендират се сторените в заповедното и в исковото производство разноски. В подкрепа на твърденията си ищецът ангажира доказателства.

В срока по чл.131 от ГПК от ответника, чрез особения му представител адвокат П. М., е подаден писмен отговор, с който се изразява становище, че искът е допустим. Счита, че ищцовите претенции са вероятно основателни.

В съдебно заседание ищцовото дружество не се явява и не се представлява. Постъпило е писмено становище, с което се поддържат предявените искове.

В съдебно заседание ответникът се представлява от особения му представител адвокат М., която поддържа подадения писмен отговор.

Пазарджишкият районен съд след като се запозна с изложените в исковата молба фактически твърдения, след като съобрази доводите на страните и след анализ на доказателствената съвкупност прие за установено следното от фактическа страна:

Видно е от приложеното като доказателство по делото ч.гр.д.№716/2022г. по описа на РС-гр.П., че със заявление, депозирано на 02.03.2022г. “АКПЗ“ООД с ЕИК \*\*\*/ чиито правопреемник е ищцовото дружество/ е отправило искане до съда за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК. Издадена е Заповед №384 от 04.03.2022г за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с което е разпоредено длъжникът И. С. П. с ЕГН \*\*\*\*\*/настоящ ответник/ да заплати на „АКПЗ“ООД следните суми: главница в размер на 2 500лв., договорна лихва в размер на 498.92лв. за периода 28.03.2020г до 21.02.2021г., мораторна лихва в размер на 376.45лв. за периода 29.03.2020г до 22.02.2022г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на вземането. Видно от т.12 на заявлението вземането произтича от договор за паричен заем №3777239 от 24.02.2020г, сключен между „И. А. М.т“АД и И. С. Пелов , договор за поръчителство под същия номер и дата на сключване между И. С. П. / потребител/ и „Ф. Б.я“ЕООД поръчител и Рамков договор за покупко – продажба на вземания от 02.03.2020г и Приложение 01 от 01.03.2021г сключен между „АКПЗ“ООД/правопреемник на ищцовото дружество/ и „Ф. Б.я“ЕООД с ЕИК \*\*\*\*.Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника по правилата на чл.47, ал.5 от ГПК . С разпореждане №3392 от 02.06.2022г. заповедният съд е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си. Това разпореждане е връчено на заявителя на 13.07.2022г. и в едномесечния преклузивен срок, а именно на 12.08.2022г.

При това положение съдът счита, че така предявеният специален положителен установителен иск с правно основание чл.422 във вр. чл.415, ал.1 от ГПК е процесуално допустим. Предявен е от легитимирана страна – заявителя в заповедното производство, в

хипотезата на връчване на заповедта на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК.Налице е развило се заповедно производство с предмет, който е идентичен с предмета на настоящото исково производство.

По същество съдът намира следното:

От представените с исковата молба писмени доказателства се установява, че на 24.02.2020г. между ответника като кредитополучател и и от другата страна кредитодателя „И. А. М.т“ АД с ЕИК \*\*\*\*, чрез служител Илия Кашев е сключен договор за паричен заем №3777239, по силата на който заемодателят се е задължил да предаде на ответника заемна сума в размер на 2 500лв. Ответникът се е задължил да върне заетата сума на 12 равни месечни погасителни вноски всяка вноска в размер на 249.91лв. В чл.2, т. 5 на договора са фиксирани падежните дати на всяка вноска като първата вноска е платима на 28.03.2020г, а последната е платима на 21.02.2021г. Уговорен е фиксиран годишен лихвен процент по заема 35%, лихвен процент на ден 0.10 %, приложим при отказ от договора, Годишен процент на разходите -41.09% като по този начин и съгласно уговореното в чл.2, т.7 от договора общата сума, подлежаща на връщане е 2 998.92лв. Съгласно чл.3 от договора с подписването му заемателят удостоверява, че е получил от заемодателя изцяло и в брой заемната сума като договорът има силата на разписка за предадена, съответно получена заемна сума. С чл.4 от процесния договор за заем е уговорена клауза за предоставяне на обезпечение в 3 дневен срок от сключване на договора – алтернативно както следва: 1/ две физически лица- поръчители, отговарящи на определени условия, 2/ банкова гаранция с бенефициер- заемодателя и 3/ одобрено от заемодателя дружество –поръчител, което предоставя гаранционна сделка.

От приложените към исковата молба писмени доказателства се установява, че на същата дата 24.02.2020г и под същия номер, чрез същия служител между „Ф. Б.я“ ЕООД с ЕИК \*\*\*\* и ответника И. С. П. е сключен договор за предоставяне на поръчителство №3777239/24.02.2020г., по силата на който И. С. П./ потребител/ възлага, а „Ф. Б.я“ ЕООД с ЕИК \*\*\*\* се задължава да сключи договор за поръчителство с „И. А. М.т“ АД за обезпечение на задълженията по процесния договор. За поемане на посоченото задължение е уговорено възнаграждение на поръчителя в размер на 2 245.08лв. , платимо разсрочено на вноски, всяка от които в размер на 187.09лв., дължими на падежа на плащане на погасителните вноски по процесния договор за паричен заем. От приложения погасителен план към договора за заем/ виж лист 18 от делото/ е видно, че заемателят И. П. заплаща вноски в общ размер от 437лв. всяка една от тях, от която 187.09лв. е възнаграждение за поръчителство, а остатък от 249.91лв. е по кредита / съответно включваща главница и договорна лихва.

По делото е представен сключен на 02.03.2020г Рамков договор за прехвърляне на парични задължения, от който е видно, че „Ф. Б.я“ ЕООД в качеството на цедент е прехвърлило в полза на „АКПЗ“ ЕООД в качеството на цесионер / чиито правопреемник е ищцовото дружество/ вземанията си, които има към потребители/ трети лица/ за дължими възнаграждения по сключени договори за предоставяне на поръчителство, както и вземания за извършени гаранционни плащания по договори за заем на клиенти / трети

лица/.Страните са се споразумели цедентът да прехвърли на цесионера свои изискуеми вземания като същите се индивидуализират в Приложение № 1 към този договор.По делото е представена извадка от Приложение №1 от 01.03.2021към горния рамков договор/ съдържащо се на лист 29-31 от досието на делото/, от което е видно, че в позиция 1902 е вписано вземането по процесния договор №37777239/24.02.2020г.с потребител И. П. като вземането е индивидуализирано по размер както следва: главница 2500лв. и договорна лихва 498.92лв. Представено и потвърждение за сключената цесия на основание чл.99, ал.3 от ЗЗД. Видно от съдържащо се на лист 34 от делото пълномощно цедентът „Ф. Б.я“ЕООД с ЕИК \*\*\*\* е упълномощил цесионера „АКПЗ“ЕООД/ чиито правопреемник е ищеца/ да уведоми длъжниците за извършеното прехвърляне. В кориците на делото / лист 33/ се съдържа уведомление за извършената цесия , изходящо от цедента и адресирано до длъжника И. С. П..По делото няма твърдени и данни цесията да е съобщавана на длъжника преди процеса, поради което съдът приема, че с връчване на препис от исковата молба, ведно с приложенията, включително копие от уведомлението за цесия на особения представител на ответника, разпоредбата на чл.99, ал.3 от ЗЗД е изпълнена и като факт, настъпилън в хода на процеса и имащ значение за съществуването на спорното право, получаването на уведомление от цедента , макар и като приложение към исковата молба на цесеионера, следва да бъде съобразено от съда.

От представените писмени доказателства е видно, че е отправено искане от „И. А. М.т“АД до „Ф. Б.я“ЕООД на основание чл.6, ал.1 и ал.2 от подписания между посочените дружества Рамков договор за поръчителство от 10.07.2019г. „Ф. Б.я“ЕООД да заплати на „И. А. М.т“АД следните задължения , за изпълнението на които отговаря солидарно със съответния потребител, а именно задължение по процесния договор за заем №37777239, сключен с И. С. П.. Това искане е позиционирано под №425 / виж лист 26 от делото/ и е индивидуализирано както следва: главница 2 500лв., възнаградителна лихва 498.92лв., дължими разходи за събиране на вземането 45 лв. и лихва за забава в размер на 99.60лв. или общо размер на задължението 3 143.52лв.С платежно нареждане от 01.03.2021г. „ Ф. Б.я“ЕООД е превело по банков път на „И. А. М.т“АД сумата от 3 143.52лв. като основание за превода е посочен договор №37777239.

Тук е момента да се посочи,че в чл.10 от договор за паричен заем №37777239 от 24.02.2020г и в чл.12 от договора за поръчителство №37777239 от 24.02.2020г. изрично е уговорена възможност на кредитора да прехвърля правата си по договора на трето лице.

По делото е изслушана съдебно- счетоводна експертиза, чието заключение съдът кредитира като компетентно и обосновано изготвено и неоспорено от страните.Вещото лице е установило, че усвоеният от ответника кредит по договора №37777239 от 24.02.2020г е в размер на 2 500лв.Ответникът не е извършвал никакви плащания по процесния договор за заем. Изпаднал е в забава на 28.03.2020г.Задълженията на ответника по договор за паричен заем №37777239 в размер на 3 143.52лв. за платени от „Файненщъл България“ЕООД на „И. А. М.т“АД на 01.03. 2021г. Вещото лице заключава, че дължимите от ответника суми по договор за паричен заем №37777239 /24.02.2020г са в общ размер на 3 347.83лв., от които :

главница в размер на 2500лв., договорна лихва в размер на 498.92лв. за периода 28.03.2020г до 21.02.2021г. и лихва за забава в размер на 348.91лв. за периода от 15.07.2020г. до 20.02.2022г.

Въз основа на така очертаната по делото фактическа обстановка от правна страна съдът прави следните изводи:

Предявени са обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл.430 от ТЗ във вр. с чл.240, ал.1 и ал.2, във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД, във вр. с чл.9 и сл. от ЗПК и чл.86, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.146, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.99 от ЗЗД.

Материално правната си легитимация ищецът обосновава с договора за цесия, сключен с „Файненшън България“ЕООД, по който договор е цесионер, дружеството „Файненшън България“ЕООД е цедент. Твърди се, че цедентът в качеството на поръчител на И. П. е заплатил на кредитора „И. А. М.т“АД суми, предмет на договора за потребителски кредит от 24.02.2020г., поради което е встъпил в правата на кредитора срещу длъжника. При прехвърляне на несъществуващо вземане договорът за цесия не е недействителен, а цедентът отговаря по реда на чл.100, във вр. с чл.82 във вр. с чл.79 от ЗЗД / виж Определение №524/19.07.2011г на ВКС по търг.д.№186/2010г.на второ г.о./В настоящия случай съдът намира, че в полза на цесионера не се е породило вземане по реда на чл.146 от ЗЗД, тъй като договорът за поръчителство е нищожен поради липса на основание. Съгласно чл.138 от ЗЗД поръчителят се задължава пред кредитора на друго лице да отговаря за изпълнение на неговото задължение като договорът за поръчителство може да съществува само за действително задължение, каквото в случая не е налице, поради следните съображения:

Предвид съдържанието на правата и задълженията по кредитното правоотношение, същото попада в предметния обхват на специалните норми на Закона за потребителския кредит- чл.9 и сл. от ЗПК. Съгласно чл.22 от ЗПК когато не са спазени изискванията на чл.10, ал.1, чл.11, ал.1, т.7-12 и 20 и ал.2 и чл.12, ал.1, т.7-9 договорът за потребителски кредит е недействителен. Разпоредбата на чл.11, ал.1 т.10 от ЗПК повелява, че договорът за потребителски кредит трябва да съдържа годишния процент на разходите по кредитата и общата сума, дължима от потребителя, изчислена към момента на сключване на договора за кредит като се посочват взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определение в Приложение№1 начин. В контекста на дадената дефиниция в чл.19, ал.1 от ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя- настоящи или бъдещи / лихви, други преки или косвени разходи, комисионни, възнаграждения от всякакъв вид в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство е услуга в полза на заемотателя, която е задължително условие за отпускане на заема/ чл.4 от договора/. Съгласно чл.19, ал.1 от ЗПК това допълнително плащане се отнася до разходи, които следва да бъдат включени в ГПР. Няма данни това

възнаграждение да е включено в ГПР, който ГПР, видно от договора кредит е в размер на 41.09% / без да е посочено изрично какво точно се включва в това стойностно изразение/, а същото е значително в размер-2 245.08лв. , доближаващ се до размера на главницата от 2 500лв. Ето защо съдът счита, че включването на възнаграждението за поръчителство в размера на ГПР би довело до многократно надхвърляне на законовото ограничение от 50%, предвид останалите посочени в договора параметри. Ето защо съдът приема, че посочения в договора за заем годишен процент на разходите от 41.09% не отговаря на действителния такъв.Посочването в договора на по-нисък от действителния ГПР, представлява невярна информация и следва да се квалифицира като нелоялна, заблуждаваща търговска практика съгласно чл.68г, ал.4 от ЗЗП във вр. с чл.68д, ал.1 от ЗЗП.Тя подвежда потребителя относно спазване на забраната на чл.19, ал.4 от ЗПК и не му позволява да прецени реалните икономически последици от сключване на договора. Следва да се отбележи,че договорите за кредит и поръчителство са сключени чрез едно и също лице , като представител на двете дружества, на една и съща дата, заведени са под един номер, предоставен е един погасителен план и е уговорено плащане само в полза на „И. А. М.т“АД. Видно от погасителния план, възнаграждението за поръчителство в размер на 187.09. лв. е включено в него. От извършена служебна справка в Търговския регистър се установи, че едноличен собственик на капитала на дружеството поръчител „Ф. Б.я“ЕООД е „Изи Асет Мениджмънт“АД/ кредитор на ответника/. Предвид изложеното съдът счита, че е налице „скрито“ възнаграждение за кредитора.Този извод се подкрепя и от факта, че претендираното възнаграждение по договор за предоставяне на поръчителство произтича от договор, който е свързан с падеж на главните задължения на кредитора „И. А. М.т“АД и е платимо също на последния. Ето защо съдът счита, че кредиторът цели заобикаляне на ограничението на чл.33 от ЗПК като се преследва забранена от закона цел – неоснователно обогатяване на кредитора и оскъпяване на кредита почти с размера на главницата / главницата е в размер на 2 500лв., а възнаграждението за поръчителство е в размер на 2 245.08лв.Насочването на заемателя към учредяване на обезпечение от свързано дружество- финансов гарант, което не събира възнаграждението си предварително, а го добавя към погасителната вноска по заема, води до извода, че възнаграждението за поръчителя съставлява разход, пряко свързан с процесния договор за кредит и е известен на кредитора при подписването му/ още повече, че е отразено в погасителния план, подписан от двете страни по кредитното правоотношение/, тоест това възнаграждение представлява „общ разход по кредита“ по смисъла на пар.1, т.1 от ДР на ЗПК, макар недобросъвестно да не е бил отразен като такъв в ГПР по договора за кредит.След като оскъпяването на кредита чрез добавяне на възнаграждение на свързан с кредитора поръчител не е надлежно обявен на потребителя на основание чл.22 , във вр. с чл.11,ал.1т.10 от ЗПК договорът за кредит, сключен между „И. А. М.т“ АД и ответника е недействителен. Договорът за поръчителство, сключен между И. П. и праводателя на ищеца „Ф. Б.я“ЕООД е акцесорен и единственото основание за сключването му е договорът за потребителски кредит.Предвид недействителността на договора за кредит липсва и основание за сключване на договор за предоставяне на поръчителство.

Предвид изложеното съдът намира, че праводателят на ищеца, респективно ищецът не е придобил срещу ответника твърдените материални права по чл.146 от ЗЗД, произтичащи от договор за поръчителство и погасяване на задълженията на длъжника по същия .

Ето защо искове за главница и договорна лихва следва да бъдат отхвърлени като неоснователни. Предвид акцесорният характер на претенцията по чл.86, ал.1 от ЗЗД последната следва да бъде отхвърлена в цялост.

Воден от горното Пазарджишкият районен съд

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявените от „ АКПЗ“ЕООД с ЕИК \*\*\*\* със седалище и адрес на управление град С., ул.“П. В.“№29, ет.3, представлявано от Я. Б. Я. срещу И. С. П. с ЕГН \*\*\*\*\* от град П., ул.“А. К.“№22, ет.7, ап.20 икове с правно основание чл.422 от ГПК за признаване за установено по отношение на И. С. П., че съществува вземане на „ АКПЗ“ЕООД с ЕИК \*\*\*\* за следните суми: главница в размер на 2 500лв. по договор за паричен заем №3777239 от 24.02.2020г, договорна лихва в размер на 498.92лв. за периода от 28.03.2020г до 21.02.2021г, мораторна лихва в размер на 376.45лв. за периода от 29.03.2020г до 22.02.2022г, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на сумата , за които суми е била издадена Заповед №384 от 04.03.3033г за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д.№716/2022г по описа на РС-П..

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд-П. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

**Съдия при Районен съд – П.:** \_\_\_\_\_